

Jézus nem választott nőt a Tizenkettő közé

Mire következtethetünk abból, hogy Jézus *nem* választott nőket a tizenkét apostol sorába?

Semmi. Katolikus hitünkben és gyakorlatunkban számos olyan elem található, amely nem Jézus határozott tette alapján szilárdult meg, hanem az Egyház határozta meg őket később. Olykor Jézus gyakorlatával éppen ellenkezőleg.

- Jézus a zsidó törvénynek egy szabadabb értelmezése szerint élt, s ez kiderül abból, hogyan viszonyult a szombathoz, de a maga egészében nem vetette el a mózesi törvényt. Az 51-re datált jeruzsálemi zsinaton a korai egyház vezetői viszont kihirdették, hogy a mózesi törvény nem kötelezi többé a keresztényeket néhány lelkipásztori szempontból érthető szabály kivételével.
- A Jézust követő tanítványok különféle csoportokat alkottak, úgy mint a 12 apostol, a 72 tanítvány és ott volt még a női tanítványok csoportja is. Az egyházi rend kiszolgáltatásának konkrét kifejeződését (módját) lépcsőzetesen adták át egymásnak az egyházban. Ez először is a diakónusok rendjének alapítását eredményezte, utóbb az előjárókét (püspökökét), majd a legidősebbekét (a papokét). Csak a tridenti zsinat idejétől számítódik a szent rend három fokozatának világos megkülönböztetése a kisebb rendektől, amelyek viszont szintén korábban is léteztek.
- Jézus átadta a hatalmat a bűnök kötésére és oldására. De a bűnbánat szentsége is csak fokozatosan és lépésről lépésre alakult ki, míg elérte mai formáját. Ám ez vonatkozásban áll a *jurisdictio* törvényes feltételeivel, az viszont az egyházjogban van meghatározva, hogy kinek van szentségi hatalma a bűnök megbocsátására.
- Jézus semmilyen körülményt nem határozott meg sem a házasság, sem a bérmlás, sem a betegek szentségével kapcsolatban. E szentségek kezdetei talán visszavezethetők Jézus bizonyos jelképes cselekedeteire, mint amilyen a kánai menyegző vagy az ő gyógyításai. De kifejezetten semmilyen módon nem alapított ilyen szentségeket Jézus. És vajon jelenti-e ez azt, hogy ezeknek nincs érvényes helye az egyház gyakorlatában, vagy azt, hogy az egyháznak nincs joga intézményesíteni vagy szabályozni e szentségeket, ahogy azt ma is megteszi?
- Jézus számára sugalmazott ige a héber szentírás volt. Ő nem adott sehol utasítást arra vonatkozóan, hogy írják meg a négy evangéliumot vagy a leveleket, amelyeket az apostolok írtak később. Ők ezt spontán módon a Szentlélek indítására tették. Jézus hallgatása az újszövetségi szövegek sugalmazását illetően jelentheti-e azt, hogy azok a szövegek nem sugalmazottak? Vagy jelentheti-e azt, hogy az egyháznak nincs tekintélye, hatásköre annak megállapítására, hogy mely könyvek sugalmazottak s melyek nem?
- Jézus Krisztus egyetlen szerzetesrendet vagy kongregációt sem alapított. Semmi köze az Egyház jelenlegi struktúrájához (gondoljunk a római Kúriára, az egyetemes zsinatokra, püspöki konferenciákra és így tovább). Mivel Jézus nem hagyta meg, hogy ezek a dolgok ilyenek legyenek, hallgatása érvényteleníti-e a szóban forgó struktúrákat?
- Jézus Krisztus nem alkotott egyházjogot sem, nem határozta meg egyetlen kánonját sem. Nem beszélt boldoggá vagy szentté avatásról sosem, templomok, székesegyházak felszenteléséről, a papok képzéséről a szemináriumokban és így tovább. Hallgatása jelenti-e, hogy a fenti dolgok akarata ellenére vannak és érvénytelenek?

Nagyon nevetséges beleolvasni valamibe, amit Jézus *nem* tett meg, olyasmit, hogy Jézus ezáltal egy állandó normát fektetett le, amely az egyház egész jövőjére érvényes. Még inkább így van ez, ha Jézus tetteinek hátterét akarjuk megérteni, az okot, amiért bizonyos dolgokat megtett, másokat pedig nem tett meg.

(Részlet John Wijngaards The Ordination of Women in the Catholic Church. Unmasking a Cuckoo's Egg Tradition című könyvéből. A fejezet címe: Deliberately left out by Jesus Christ?, Continuum, New York, 2001)